HIP

Hipismul încheie o pagină de admirabilă consolidare

Strălucitoare perspective pentru 1941

Activitatea hipică pe anul 1940 s'a încheiat odată cu reuniunea de Duminică.

Sfârşit de an!

Ca'n toate domeniile, tradiţionalul bilanţ este necesar. Cifrele şi rezultatele sunt cele mai elocvente mărturii ale unei activităţi de orice natură.

Alergările de cai cari au trecut perioada de acută criză de acum zece ani pot fi reprezentate, grafic printr'o semi curbă care tinde mereu către punctul maxim. Cu alte cuvinte, o înflorire mereu mai accentuată.

Dar pentrucă suntem la sfârşit de drum, pentrucă rezultatele şi cifrele se cunosc, statisticile au evadat din provizorat, căpătând formă definitivă, să le trecem printr'o asemenea filieră pentru a ne da seama mai bine de ce a însemnat hipismul românesc în anul care în curând se închee, în ce măsură au progresat. Aceste concluziuni atât de preţioase odată precizate, să constatăm ce perspective legitimează şi cari pot fi anticipările ce se pot face bazate pe rezultate şi proectele forurilor de rezort.

Lumina cifrelor este cea mai fidelă oglindă pentru trecut şi cea mai bună călăuză pentru viitor.

Adevărurile adevărate nu se deduc decât din rezultate şi statistici.

✱

Această sumară introducere fiind terminată, facem o scurtă incursiune în activitatea hipică încheiată, desprinzând caracteristicile de ordin general, cu amănunte acolo unde este cazul.

Prin activitatea hipică înţelegem să ne referim la cele trei mari ramuri ale ei de necontestată utilitate atât în economia naţională cât şi în ceace priveşte scutul ţărei — armata — şi anume alergările de galop, alergările de trap, concursurile hipice şi alergările militare.

✱

Incepem cu galopul, diviziunea hipică cu cea mai veche tradiţie la noi şi cel mai mult înrădăcinat.

Cursele de galop poartă amprenta unui progres pe cari puţini îl puteau bănui acum câţiva ani. Afirmaţiunea aceasta este puternic bazată pe o serie de realizări a căror însemnătate este imposibil de tăgăduit.

Să ne explicăm, disecând şi analizând aceste alergări din toate punctele de vedere.

Concluziunile sunt extrem de favorabile şi demne de reţinut. Un foarte important capitol — premiile — se prezintă remarcabil.

In anul 1940, aceste premii au fost majorate într'o proporţie însemnată mai ales în toamnă când alocaţiilor iniţiale cari erau deja sporite faţă de trecut, li s'a adus încă o majorare de 15%.

Proprietarilor deci li s'a acordat un regim cari le-a îngăduit să suporte cheltuelile necesitate de grajdurile de curse.

Un amănunt este concludent în această privinţă. S'au împărţit 24.000.000 lei ca premii, deci o medie de peste 100 mii de lei pe cap de cal.

Crescătoria, baza alergărilor de cai, a fost obiectul unei capitale atenţiuni din partea forului conducător.

In această privinţă s'au făcut o seamă de admirabile înfăptuiri.

Hergheliei Târgşor i s'a dat o mai mare extensiune. Pentru a se satisface complet necesităţile crescătorilor, s'a mai creiat o a doua herghelie la Afumaţi. Şi la urmă am lăsat partea cea mai însemnată.

Jockey Clubul şi-a creiat o crescătorie proprie. O crescătorie selectă însă în vederea căreia a cumpărat un valoros lot de iepe printre cari se află L'Aouzele, Mitsouko III, Persane, Malnoue, Marcella, etc.

In felul acesta creşterea pur sângelui are un tratament care îi poate asigura cert existenţă prosperă.

Lotul cavalin, deasemeni peste aşteptări. S'au evidenţiat elemente de mare valoare precum Periş, Boer Bibi, Bien Aller, Liliac II.

Importaţiunile de yearlingi — serioasă măsură care a adus la ridicarea standardului pur sângilor dela noi — au fost continuate prin aducerea unui valoros lot de mânji din Ungaria care a fost desfăcut proprietarilor pe calea licitaţiei publice.

Şi în fine, un alt aspect luminos al galopului pe anul 1940, promovarea elementului indigen în rândurile profesioniştilor. Graţie diverselor încurajări date de Jockey Club s'au remarcat o serie de călăreţi români de talent. Oprescu, campionul lor, a făcut dovada unui real talent reuşind să se apropie de nivelul celor mai buni călăreţi ai noştri. In afară de Oprescu s'au mai distins Florescu, I. Huţuleag şi micul Simon.

Pentru viitor, se avizează la noui şi capitale ameliorări.

✱

Trapul este pornit şi el pe o viguroasă ofensivă. Sub raportul prosperităţei este într'o situaţiune privilegiată. Şi aci, concluziuni din cele mai plăcute.

Premiile se sporesc mereu, dovedindu-se pentru proprietari o lăudabilă atenţiune.

Materialul cavalin într'un simţitor progres.

Crescătoria indigenă s'a afirmat prin elemente de o valoare riguros controlată în frunte cu excelentul Petrus.

In rândurile tinerilor găsim elemente de o valoare ridicată. Avion şi Joly dintre trei ani, reprezintă valori ridicate.

Doi anii, poate mai buni. Generaţia acestora poate fi considerată fără risc cea mai bună din ultimul timp atât numeric cât şi calitativ.

De mult n'am avut cai de doi ani atât de buni ca Pica II, Avanti II, Hai Hai, Tulpinita, Posada şi Hapy End.

Americanii au dovedit aceleaş calităţi cari i-au impus atenţiunei generale.

Dela 1 Noembrie, la cârma acestui sport a trecut Conducerea sportului românesc. Noul for diriguitor este animat de mari proecte pentru a asigura trapului o existenţă din cele mai prospere. S'au luat în această privinţă măsuri a căror însemnătate este covârşitoare. Un prim început edificator în ceeace priveşte regimul curselor de trap s'a făcut, premiile fiind serios mărite.

O altă măsură care nu are nevoe de comentarii este creiarea de profesionişti autohtoni. La 8 Ianuarie se va inaugura şcoala de antrenori.

In studiu se află proecte de mare rezonanţă.

O convorbire particulară pe care am avut-o cu conducătorul tehnic al trapului românesc, d. Virgil Novaci, este revelatorie în ceeace priveşte marile realizări plănuite, cari în mod sigur se vor efectua.

Reţinem astfel o nouă sporire a premiilor, mărirea pistei, o a treia tribună şi meeting internaţional, pentru a nu vorbi decât de cele mai însemnate. Adică acţiuni de natură să ridice trapul românesc la culmi greu de întrezărit.

Latura practică va fi ţinută pe primul plan. Se vor organiza târguri de cai şi se va contribui efectiv la ameliorarea rasei calului ţărănesc prin donaţiuni de armăsari cari se vor face comunelor.

Iată deci şi trapul în strălucitoare perspective.

✱

Referitor atât la trap cât şi la galop, o constatare care explică şi ea succesul alergărilor. Este importanta cucerire făcută asupra maselor. Publicul este astăzi un important adept al alergărilor. Hipismul poate fi considerat azi pe treaptă egală cu footballul.

Cum el se află în plină ascensiune, în cursa pe care a angajat-o cu footballul sunt multe probabilităţi ca s'o câştige. In definitiv, el este quintesenţa întrecerilor.

Şi este explicabilă această criză a alergărilor de cai. Care sport este atât de emotiv, de captivant, plin de neprevăzut, un neprevăzut care îi imprimă un farmec cu totul special, ca hipismul?!

✱

Concursurile hipice şi alergările militare în schimb au stagnat. Mici manifestări cu caracter local prin diverse colţuri ale ţărei. Circumstanţele internaţionale le-au fost defavorabile.

Viitorul lor se anunţă frumos deoarece se proectează lucruri interesante în această direcţie. S'a decis pentru la anul organizarea unui concurs hipic internaţional.

✱

Şi acum o scurtă recapitulaţie.

Galopul şi trapul se află într'un mare plus de realizări. Realizări una mai temeinică decât alta, mai importantă, cu efecte din ce în ce mai salutare.

Pentru alergări 1940 a fost un an mănos, bogat în roade.

Hipismul cu bagajul de serioase înfăptuiri, de admirabile şi solide consolidări din anul care în curând va expira, păşeşte încrezător, în aureola unor briliante perspective bazate pe proecte măreţe sub părinteasca oblăduire a forurilor respective, impozant ornat de trecut şi cu legitime şi mari speranţe în viitor, în 1941.

Să fie într'un ceas bun!

S'a desfiinţat greutatea reglementară a conducătorilor

Decizia No. 12 din 30 Dec. 1940

Noua conducere a trapului românesc a dat eri următoarea decizie:

Se modifică dispoziţiunile art. 28 din Regulamentul alergărilor de trap, desfiinţându-se obligativitatea greutăţii minime de 75 kgr. pentru conducători.

In toate alergările de trap din România, cu începere dela 1 Ianuarie 1941 greutatea conducătorilor este liberă.

Deci, nu se va proceda la cântărirea conducătorilor nici înainte, nici după disputarea alergărilor.

Reglementarea drepturilor de aprenti

Conducerea trapului românesc va studia şi rezolva zilele acestea, problema aprentisilor actuali, cari vor avea dreptul să beneficieze de avantajul de 20 de metri în cursele de condiţie ca şi în cele după record.

In acest sens se preconizează ca acordarea titlului de aprenti să nu se mai acorde cu uşurinţa de până acum.

Aceasta ca un criteriu de selecţie pentru formarea unui lot restrâns care să se alăture primei promoţii a şcolii de antrenori şi conducători.

Şi într'adevăr, până în prezent dăinuise o situaţie foarte dificilă

Figurau astfel ca aprenti, un Seliuc, Litviniuc, Cosma, Gh. Marinescu, Cobeliac, Strijiniuc etc., adică elemente vârstnice, cari însemnau că, cu ajutorul lui Dumnezeu, puteau obţine licenţa de conducători cam pe la vârsta de... 65 de ani!

Se desprinde deci clar, că aportul lor adus ameliorării clasei conducătorilor noştri, era pur şi simplu nul!

Noua conducere a trapului românesc nu putea lăsa să dăinuiască o situaţie atât de nefolositoare şi ca atare s'a gândit la rezolvarea ei în mod grabnic.

Problema va fi, evident, studiată.

Din informaţiile ce le deţinem se pare că din rândurile actualilor aprentisi, nu vor mai beneficia de acest titlu decât cei ce n'au trecut peste vârsta de 25 de ani.

In felul acesta, va rămâne să se afirme numai elementele cari într'adevăr pot corespunde unui real progres.

Din rândurile lor se impun: I. Moldovan, care a făcut dovada unui real talent; A. Szabo, I. Toderaş, dacă nu depăşeşte această vârstă, şi alţii al căror nume ne scapă pentru un moment, în incertitudinea că nu au trecut de 25 de ani.

In ceiace ne priveşte, aprobăm cu multă plăcere gestul noului conducere a trapului românesc şi aşteptăm pe curând să vedem lista acestor aprentisi împuterniciţi să beneficieze de acest titlu.

134.468 lei

este suma iniţială a jocului austriac de mâine

Jocul austriac al reuniunei de mâine va fi reluat cu importanta sumă iniţială de 134.468 lei.

Cum i se poate prevede o mare animaţie, este de aşteptat ca el să s ridic la un nivel superior sumei de 200.000 lei.

INFOR

● IN PERSO durilor noastre pană în prezent decât modificări portanţă.

Cea mai însen gajarea lui Opr Gabens.

Este foarte pr cipalele formaţi ţină antrenorii vechi.

● WEEKEND tată la Firdauss

● COMITET CLUBULUI va inceputul anului

● CREDINŢA fost cumpărate Mihăescu dela d

✱

● AMILKAR diat la herghelia rea.

● TITAN v odihnă.

● CU INC nuarie 1941, ţii ale pariul mai funcţiona:

Carada din duzia.

Matei Milo Buzeşti Văcăreşti Obor Amzei Decebal

Vor rămâne numai următoa

Mareş din ca Victoriei din Orfeu din b- Ghica.

Dorobanţi. Făgădău. Griviţa. B-dul Ferdina Lizeanu. Rahova.

Buletinele p austriac se vor sajul Român la riului oraş.

● CARŢILE tând anul 1940 până la data 1941.

Dela aceas valabile dec 1940 cari vo preschimbare cepând dela

Cărţile vec la ghişeul sp însoţite de 20 cele noui să acelaş ghişeu

La 8 I

Se va deschide ş de antrenori şi condu

Şcoala de antrenori şi conducători îşi va deschide cursurile pe ziua de 8 Ianuarie 1941, cu un efectiv de 12 elevi.

In acest sens, conducerea trapului românesc a făcut toate preparativele necesare. S'a amenajat astfel un confortabil dormitor; iar elevii vor lua mesele la cantina hipodromului unde li se vor servi o hrană în condiţiuni superioare.

In privinţa cursurilor putem anunţa că materia de medicină veterinară va fi predată de d. dr. I. Brăileanu; iar partea referitoare la regu D. Xenopol, cor gărilor

Pentru partea probabil să fie nistrul J. Rayme o apreciabilă r ca, să predea c N. Cercasov, asu lor din ţară şi u mii 15 profesio ropa.

Vom reveni complete în legăt lăudabilă iniţiat rile viitoare.